

ข้อบังคับสภาประจำสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
ว่าด้วย วินัย ความประพฤติ และการลงโทษนักศึกษา
พ.ศ.๒๕๕๐

เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความประพฤติเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๐(๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.๒๕๓๘ สภาประจำสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี จึงกำหนดข้อบังคับว่าด้วยวินัย ความประพฤติ และการลงโทษนักศึกษา สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี พ.ศ.๒๕๕๐ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาประจำสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วย วินัย ความประพฤติ และการลงโทษนักศึกษา พ.ศ.๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบหรือข้อบังคับอื่นใดที่เกี่ยวกับวินัย ความประพฤติ การลงโทษนักศึกษาศาสนา ราชภัฏอุบลราชธานี ที่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายถึง สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี

“นักศึกษา” หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปกติ หรือ โครงการ กศ.บป. ของสถาบัน

“ผู้ปกครอง” หมายถึง บิดา มารดาหรือผู้ปกครองนักศึกษาที่สถาบันเชื่อถือ

“กิจกรรม” หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทางวิชาการและประสบการณ์ในวิชาชีพที่
กลุ่มนักศึกษาจัดขึ้นนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนปกติ ทั้งภายในหรือภายนอกสถาบัน และในเวลาหรือนอกเวลาราชการ

ข้อ ๕ นักศึกษาต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่ามีความผิดและต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องยึดมั่นและดำรงไว้ซึ่งชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบของสถาบัน และกระทรวงศึกษาธิการที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาโดยเคร่งครัดเสมอ

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกสามัคคี หรือทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาโดยเคร่งครัดเสมอ

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องเป็นคนสุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ และเคารพเชื่อฟังครู อาจารย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของสถาบันผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศ และชื่อเสียงของตน มิให้ขึ้นชื่อว่าไม่สุจริตและประพฤติชั่ว ดังเช่น กรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ทูจริตในการสอบ

๑๐.๒ ประพฤติผิดและเสื่อมเสียในทางชู้สาว

๑๐.๓ ประพฤติตนเป็นคนเสเพลและมีหนี้สินล้นพ้นตัว จนมีเรื่องเสียหายมาถึงสถาบัน

๑๐.๔ พுகคำหยาบและแสดงกิริยาจาไม่สมควร

๑๐.๕ เล่นการพนันหรือสนับสนุนให้เล่นการพนัน

๑๐.๖ เสพสุรา เมรัยหรือสิ่งเสพติดให้โทษ

๑๐.๗ ลักขโมยหรือทำลายทรัพย์สินของคนอื่น และของสถาบัน ตลอดจนสาธารณสมบัติ

๑๐.๘ สูบบุหรี่ในห้องเรียน หรือตามสถานที่ที่ไม่สมควร เช่น ตามถนน เป็นต้น

๑๐.๙ ขัดคำสั่งโดยชอบของครูอาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

๑๐.๑๐ กระทำผิดในคดีแพ่ง หรือคดีอาญา ถึงต้องโทษ

๑๐.๑๑ เทียวหรือมั่วสุมในสถานเริงรมย์ หรือกระทำอนาจารในที่สาธารณะ

๑๐.๑๒ กระทำการหรือยุยงจนก่อให้เกิดการกระทำที่กระด้างกระเดื่องต่อครู อาจารย์

๑๐.๑๓ ก่อการทะเลาะวิวาทหรือการทำการใดๆ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่หมู่คณะ หรือ

สถาบัน

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรม จรรยา อันเป็นบรรทัดฐานที่ยอมรับกันทั่วไป ในสังคมและไม่นำขนบธรรมเนียมหรือวิธีการอันไม่เหมาะสมมาปฏิบัติ ไม่ว่าภายในหรือภายนอก

ข้อ ๑๒ นักศึกษาต้องไม่จัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบัน หรือผู้ที่สถาบันมอบหมาย

ข้อ ๑๓ นักศึกษาต้องพกบัตรประจำตัวนักศึกษาตลอดเวลา

ข้อ ๑๔ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎหมายของบ้านเมืองอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๕ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบัน

จัดขึ้น

ข้อ ๑๖ โทษและการลงโทษ ฐานผิดวินัย มีอยู่ ๔ สถาน คือ

๑๖.๑ ตักเตือน

๑๖.๒ ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร

๑๖.๓ ให้ออกจากระเบียง

๑๖.๔ ให้ออกจากสถานศึกษา

ข้อ ๑๗ การกล่าวกล่าวตักเตือน ใช้สำหรับนักศึกษาที่ได้กระทำความผิดไม่ร้ายแรงและในเมื่ออธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเห็นว่าเหมาะสม

ข้อ ๑๘ การทำทัณฑ์บน ใช้สำหรับนักศึกษาที่ได้กระทำความผิดหรือทำนองเดียวกับที่เคยถูกลงโทษว่า กล่าวตักเตือนมาแล้ว และสถาบันเห็นว่านักศึกษาผู้นั้นรู้สำนึกในการกระทำความผิด การทำทัณฑ์บนให้ทำ เป็นหนังสือลงลายมือชื่อนักศึกษาผู้กระทำความผิด และอาจให้เชิญบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง (ถ้ามี) มา บันทึกรับทราบความผิดและรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๙ การสั่งพักการเรียน ใช้สำหรับนักศึกษาที่ได้กระทำความผิดอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษ ทำทัณฑ์บนมาแล้ว แต่สถาบันเห็นว่านักศึกษาผู้นั้นอาจกลับตัวเป็นผู้ปฏิบัติดีได้ การสั่งลงโทษพักการเรียน ให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเชิญบิดามารดา หรือผู้ปกครองมารับทราบด้วย

ข้อ ๒๐ การให้ออกจากสถานศึกษา ใช้สำหรับนักศึกษาที่ได้กระทำความผิดอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษสั่งพักการเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคเรียน และสถาบันเห็นว่านักศึกษาผู้นั้นไม่สมควรแก่สภาพของการเป็นนักศึกษาอย่างยิ่ง

ข้อ ๒๑ ความผิดใดๆ ที่ไม่ปรากฏชัดเจนตรงกับที่ระบุไว้ในข้อบังคับนี้ ให้อนุโลมตามความผิดที่ใกล้เคียง

ข้อ ๒๒ การกระทำความผิดที่ถือว่าร้ายแรง ได้แก่ การประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพของการเป็นนักศึกษาอย่างยิ่ง

ข้อ ๒๓ การลงโทษตามข้อ ๑๖.๒, ๑๖.๓, และ ๑๖.๔ ให้สถาบันตั้งกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่า ๓ คน เพื่อดำเนินการสอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริงปรากฏชัดแจ้งก่อนสั่งลงโทษ

ข้อ ๒๔ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่ มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้ชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๐

(ลงชื่อ)

(นายแพทย์ไพจิตร ปะเวศร์)

นายกสภาประจำสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี